

Dragi učenci 4. A!

Upam, da vam šolske zadolžitve ne vzamejo preveč časa in da ste lahko veliko zunaj na toplem sončku. Včeraj ste zelo pridno pošiljali domačo nalogo. Še enkrat vas spodbujam k opravljanju bralne značke. Če ste pozabili, kaj vam še manjka, me kar povprašajte.

Pošiljam vam tople in sončne pozdrave,

vaša učiteljica Mihaela

Gradivo za **torek, 7. 4. 2020.**

slovenščina	DZ 2. del str. 52, 53, 54
matematika	Utrjevanje znanja prostornina; rešitve za ponedeljek GLEJ NALOGE SPODAJ
likovna umetnost	Izdelek iz papirja GLEJ NAVODILA SPODAJ
družba	Glej navodilo
Neobvezni izbirni predmet nemščina	Glej navodila učitelja Jake
Domače branje	Lukec in njegov škokrec 6. del

SLOVENŠČINA - Z očmi in s kljunom

Ob reševanju nalog boste spoznali, pred katerimi besedami pišemo predlog z in s. Med reševanjem bodite pozorni na branje – z in s izgovarjajte skupaj z naslednjo besedo.

Veselo na delo!

1. V delovnem zvezku za slovenščino si **oglejte** sliko, ki je na strani 51 – začetek nove teme.
2. Nato jo **ustno opišite** v treh povedih.
3. Na strani 52 rešite naloge 1, 2, in 3.
4. Rešite naloge na strani 53 in 54. **Pišite lepo** s pisanimi črkami.
5. V zvezek za slovenščino prepisite pravilo.

Predlog S in Z

Pred besedami, ki se začnejo na črko t, s, h, š, k, f, c, p, č, stoji s.

(ta suhi škafec pušča)

Pred vsemi drugimi stoji z.

Rešitve nalog preverite s pomočjo e-gradiv.

MATEMATIKA

Naloge lahko rešujete v zvezek za matematiko. Besedila ne prepisujte.

1. Količine uredi po velikosti.

OPOMBA: učenci, ki obiskujejo PUT, rešijo samo po en primer pri nalogah a in b.

a) Začni z največjo.

34 ℓ, 82 cl 8 hl, 18 ℓ; _____

5hl 6 ℓ, 6 hl, 5 hl 8 ℓ, 4 hl, 5 hl 15 ℓ, 6l _____

b) Začni z najmanjšo.

3 ℓ 9 dℓ, 3 ℓ 5 dℓ, 3 ℓ 8 dℓ, 3 ℓ 2 dℓ, 3 ℓ 7 dℓ; _____

3dℓ 5cℓ, 9dℓ 5cℓ, 6ℓ 5dℓ, 1ℓ 5dℓ, 5dℓ 3cℓ, 5dℓ 9cℓ;

---

2. Primerjaj zapisane količine in vstavi znak <, > ali = .

5 ℓ

50 dℓ

305 dl

350 dl

4 ℓ 2 dℓ

420 ℓ

25 hl

2500 ℓ

3 hl 5 ℓ

3 hl

6hl 2dℓ

2 hl 6 dℓ

6 hl

7000 ℓ

80 dℓ

8 dℓ

12 dℓ

12 ℓ

6 hl 56 ℓ

656 ℓ

38 dℓ

83 ℓ

505 ℓ

1 hl

3. Na taborjenju so v veliki posodi pripravili sok, da bi si cela skupina potešila žejo. V veliko posodo so zlili 3 ℓ gostega soka in petkrat toliko vode. Koliko litrov soka so pripravili?

4. V sodu je bilo 5 hℓ 50 ℓ kisa. Iztočili so že veliko kisa, tako da ga je v sodu le še 1 hℓ 12 ℓ.

Kolikšno kisa so že iztočili iz tega soda?

5. naloga **OPOMBA: učencem, ki obiskujejo PUT, naloge 5 ni potrebno rešiti.**

Od 08.00 do 11.00 so v ponedeljek v s kamionom pobirali mleko pri kmetih in ga ob 12.30 oddali v predelavo.

Podatki o tem, koliko mleka je oddal posamezni kmet:

1. kmet: 2 hℓ 10 ℓ
2. kmet: pol toliko kot prvi kmet
3. kmet: dvakrat toliko kot prvi kmet,
4. kmet: toliko kot prvi in drugi kmet skupaj.
5. kmet: 360 ℓ.

Koliko mleka so pripeljali ob 12.30 v predelavo?

Rešitve nalog za ponedeljek, 6. 4. 2020

PROSTORNINA – Rešitve nalog .

1. Pretvorite v dano enoto.

50 dℓ	320 dℓ	9 ℓ	20 ℓ	700 ℓ
28 dℓ	595 dℓ	40 ℓ 1 dℓ	23 ℓ 8 dℓ	6 hℓ 56 ℓ
75 dℓ	40 dℓ	15 ℓ 0 dℓ	0 ℓ 9 dℓ	41 hℓ 8 ℓ

2. Pretvorite in seštejte oziroma odštejte.

13 dℓ	22 dℓ	80 dℓ	49 dℓ	110 dℓ
-------	-------	-------	-------	--------

3. Rešite besedilno nalogo.

SOK: $4 \text{ hl } 52 \text{ l} - 3 \text{ hl } 7 \text{ l} = 452 \text{ l} - 307 \text{ l} = 145 \text{ l}$ ODG: Zase so obdržali 145 litrov soka.

KIS: $1 \text{ hl } 6 \text{ l} - 18 \text{ l} = 106 \text{ l} - 18 \text{ l} = 88 \text{ l}$ ODG: Prodali so 88 litrov jabolčnega kisa.

4. DODATNA NALOGA (po izbiri)

5 dl	20 l	500 dl	2 dl
50 l	10 l	250 dl	25 l

DRUŽBA

Domača pokrajina – utrjevanje znanja

Najprej si **preberite** in **ponovite** snov o domači pokrajini, nato **ustno odgovorite** na spodnja vprašanja.

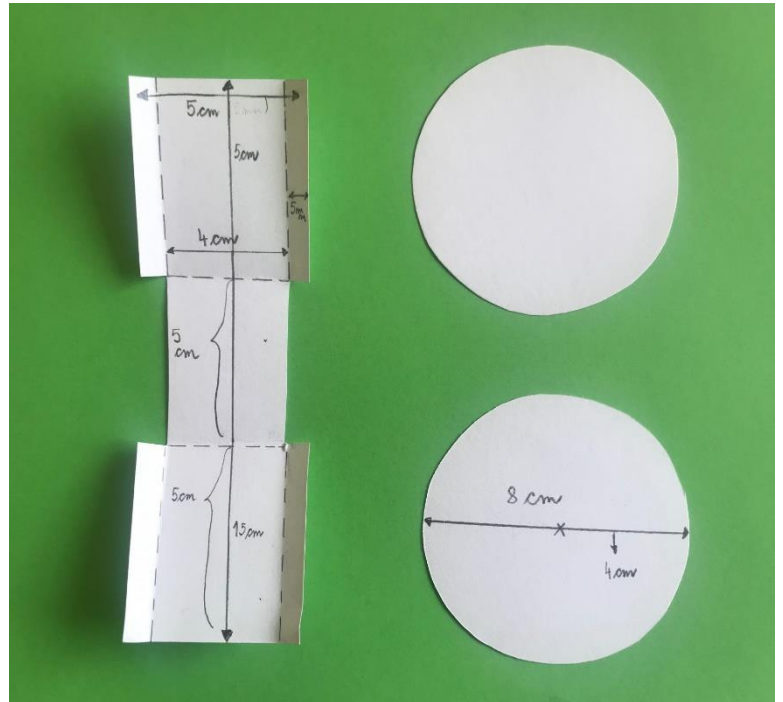
1. Razložite, kaj je domača pokrajina.
2. V katerem delu Slovenije leži vaša domača pokrajina?
3. V kateri občini živiš ti? Kdo je župan te občine?
4. Za kaj skrbi občina?
5. Opišite grb občine Novo mesto.
6. Naštejte nekaj krajevnih skupnosti, ki so v naši občini.
7. V kateri krajevni skupnosti živiš ti?
8. Poimenujte naravne značilnosti pokrajine.
9. Kaj je relief? Katere reliefne oblike poznate?

LIKOVNA UMETNOST

Učenci. Danes boste ustvarjali iz papirja. Naredili boste praktičen izdelek, ki ga boste lahko uporabili pri velikonočni dekoraciji.

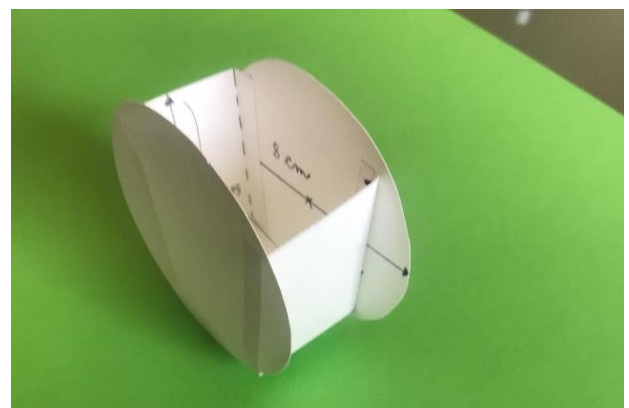
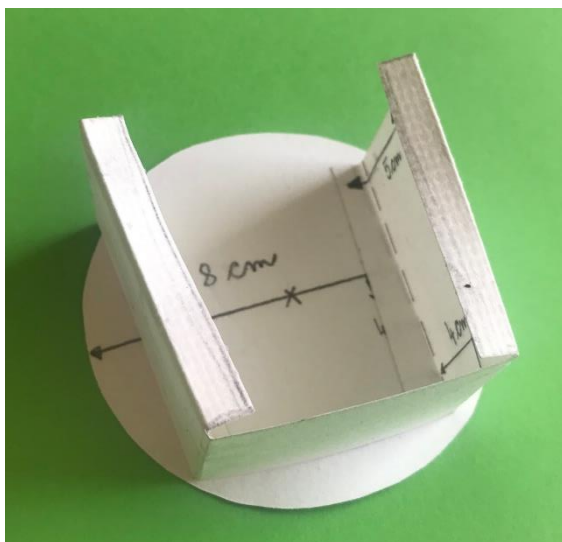
Postopek izdelave:

1. Najprej izrežite sestavne dele vrečke. Oblika in velikosti so razvidni iz fotografije. Črtkane črte pomenijo pregibe.

2. Lepljenje. Notranji del prepognemo in pregibe namažemo z lepilom ter prilepimo na prvi krog. Krog na delu pod dnom ravno odrežemo, da nastane raven rob.

Nato prilepimo drug krog na drugo stran vrečke in krog spodaj odrežemo. Izrežemo še ročaj.

3. Sledi oblikovanje piščančka ali zajčka. Izdelate ga iz papirja nagubanega v »harmoniko«. Nato živali izrežete še oči, smrček (kljun), ušesa,... in žival prilepate na vrečko.

4. Tako, vaša velikonočna darilna vrečka je končana.

NEMŠČINA

Servus! Ste zdravi in pridni? Če velja oboje, sem zelo vesel! Začnimo današnjo učno uro z rešitvami:

1) dunkel, leise, dumm, schnell, kurz, niedrig

2) HELL LEICHT HART GESUND

SAUBER SCHMUTZIG

Danes pa se boš naučil sledeče – kako poimenovati šest živali po nemško, nato pa boš še razvrstil pridevnike, ki opišejo žival na sliki.

Besede, ki jih imaš na voljo, so: *dick, dünn, gelb, grau, gefährlich (nevaren), groß, grün, klein, kurz, lang, langsam, leicht, orange, rot, schnell, schwarz, schwer, ungefährlich (nenevaren), weiß.*

Izberi čim več možnih pridevnikov za vsako žival. Lahko se ponavljajo.

die Katze 	der Hund 	Der Vogel
der Elefant 	das Huhn 	der Papagei

Tschüss!

6

Ko je mati Lukcu odločno dejala, da škorca ne sme vzeti s seboj, bi se bil najrajši razjokal. Kaj bo njemu Argentina brez škorca? Pretekla sta dva dneva, tedaj se je odločil, da bo še enkrat govoril z materjo.

»Kam pa naj denem škorca?« je vprašal.

»Daj ga komu! Kdo bo po poti pazil na to žival?«

»Saj ga bom jaz nosil. In če... bi ne pustili... ga zaprem v kovček...«

»Da se ti zaduši. Bedak! Same sitnosti bomo imeli z njim.«

»Bedak!« je zavpil škorec. »Bedak!«

Lukec se je ozrl po njem. V tistem trenutku mu je bil še ljubši.

»Kje si kupil tičnik?« ga je vprašala mati. »Jutri ga ponese nazaj, da mi vrnejo denar.«

Mati še nikoli ni bila tako odločna. Lukec ji ni ugovarjal. Spoznal je, da bi bila vsaka beseda zastonj.

Povečerjala sta. Škorec je zadremal v svojem kotu. Mati je pomila posodo in legla. Tudi Lukec je legel. Vsak večer je naglo zaspal, to pot pa mu ni bilo do spanja. Rad bi sanjal o Ameriki. Toda vsake sanje o Ameriki brez škorca bi bile ničeve... On bo hodil po tujih krajih, a škorec — kje bo škorec? Morda ga bo imel Peter. Ali Tone. Smejali se mu bodo. Nihče ne bo pazil na žival, in tako bo žalostno poginila.

Lukec je požrl žalost, ki mu je stopila v grlo. Skozi okno je posijal mesec. Deček je zamižal, a je videl škorca pred seboj. Zdelo se mu je, da mu sedi na ramenu in mu očitajoče vpije v uho: »Potep, potep!« Znova je odprl oči in prisluhnil.

Tudi mati ni spala. Vzdihnila je. Ozrl se je po nji. Obsijana od mesečine je strmela v strop.

Lukec je dolgo razmišljal in se bojeval v sebi, slednjič se je odločil. Tiho se je spustil z blazine in stopil do postelje.

»Mati!«

Marjeta se je začudeno ozrla.

»Kaj je? Zakaj ne spiš?«

»Mati, ali smem vzeti škorca s seboj?« je zaprosil. »Saj bom priden. Vse vas bom ubogal.«

Mati je molčala. Srce se ji je mehčalo. Spregovorila je mirno; miloba in ljubezen sta bili v njenem glasu.

»A kaj, če bomo imeli sitnosti zaradi njega? Če ti ga ne bodo pustili vzeti na parnik? Morda bo treba zanj celo plačati. . .«

»Če ga ne bodo pustili vzeti s seboj, ga bom kje pustil,« je dejal Lukec. »In če bo treba zanj plačati — tudi. . .«

Mati je pomislila.

»No, pa ga vzemi!«

Lukec je bil neizmerno hvaležen. Veselo mu je zapelo v srcu. Najrajši bi bil stopil k škorcju in ga pobožal. Po prstih je stopil do klopi in zopet legel. Olajšan je v hipu zaspal.

Sanjal je, kako se z mornarji tepe za škorcja. Bil je zmagovalec... Srečen nasmeh mu je igral na obrazu.

7

Prišel je dan odhoda. Mati in sin sta zadnjo noč spala pod domačo streho. Marjeta vso noč ni zatisnila očesa. Tudi Lukec se je nemiren premetaval.

Mati ga je poklicala že pred zarjo. Naglo se je umil in se oblekel. Na klopi sta stala dva kovčka. Nekaj stare obleke in živeža je mati vzela v veliko culo. Denar in papirje je zapela v jopico.

Lukcu je bilo čudno pri srcu. Ves nemiren in nestrpen je stoje pil kavo in gledal skozi okno. Zunaj se je delal dan. Obrisi gora in drevja so vedno razločnejše vstajali iz teme.

Materi je bilo še teže pri srcu kot sinu. Počasi je zajtrkovala in gledala predse v mizo. Pustila je kruh in kavo in si dala opraviti okoli kovčka. Skrivala je žalost.

»No, Lukec! Zdaj pa je treba iti.«

Škorec, ki je spal v kotu, se še ni bil dodobra prebudil. Pri luči je pokukal z enim očesom, nato je nejevoljen obrnil glavo v kot. Dremal je dalje. Lukec je stopil k njemu in ga podrezal.

»Klepec, zdaj pa gremo.«

Škorec se je predramil, a se mu ni ljubilo iz svojega kota. Ali je slutil, da mora po svetu, v dogodivščine, o katerih se mu še sanjalo ni? Zaplesal je, a Lukec ga je pograbil in ga postavil na mizo.

»Potepin!« se je zadril ptič. »Bedak!«

»Na še en grozdič,« je dejal Lukec in ga pobožal. »Pozoblji ga, naglo!«

Klepec si ni dal dvakrat reči. Z eno nogo je stopil na pecelj in trgal jagodo za jagodo. Tičnik je bil pripravljen. Lukec je bil iz njega odstranil dve paličici, da bi ptič imel dovolj prostora.

Škorec je redovedno opazoval kletko. Vtaknil je kljun skozi vratca in se ozrl na Lukca. Kaj pa je to? Deček ga je zgrabil in porinil v tičnik.

To je bilo za škorca nekaj novega. Rumena žica ga je obdajala kot pajčevina. Osuknil se je kot brglez. Vpil je od veselja in začudenja. Lukec je zaprl vratca, Klepec je bil v ječi.

Ptič je obrnil glavo in dečka pogledal z enim očesom. Zaslutil je, da nekaj ni v redu. Poskušal je vtakniti glavo skozi mrežo, a ni šlo. Zopet je pogledal Lukca. Ta je prijel kletko za ročaj in stopil proti vratom.

»Potep, potep!« je vpil Klepec in se zaman zaganjal v žico. »Bedak! Bedak!«

Mati je s kovčkom in culo stala sredi izbe. Še enkrat, poslednjič se je ozrla po stenah. Tudi Lukec je stal in gledal. Do tistega hipa se mu je kočja zdela nenavadna, celo grda. Tedaj pa bi jo bil najrajši vzel s seboj kot škorca, če bi bil mogel.

Marjeta se je pokrižala.

»Lukec, reci tudi ti: z bogom! Toliko let smo preživeli v tej koči. . . Nikoli več. . . je ne bom videla. . .«

Ustnice so ji zatrepetale, dve debeli solzi sta ji zdrknili čez lice. Tudi Lukec je imel solze v očeh. . .

Mati je naglo stopila iz kočje in jo zaklenila. Z naglimi koraki sta stopala v vas.

Nad Vipavsko dolino je ležala rahla meglica. Z drevja je odpadalo orumenelo listje. Od Nanosa je vela mrzla sapa. Vrhunce gora so zlatili prvi sončni žarki. Petelini so peli.

Škorec je med potjo usipal na Lukca vse hude besede, ki jih je znal. A deček je molče hodil in se ni niti ozrl po njem. Slednjič je utihnil tudi škorec. Stisnil se je k steni kletke in na pol srdito in na pol radovedno gledal v svet.

Pred vasjo se je mati še enkrat ozrla po koči, ki je stala na samoti, na pol skrita med drevjem. Sonce je pravkar posijalo nanjo. Vsa zlata se je blestela skozi veje. . .

Vas je še spala. Le iz nekaterih vež so se že slišali glasovi. Lukec se je ozrl po šoli. Siva, resnobna je stala ob poti. Nikoli več ne bo prestopil njenega praga.

Pred krčmo je stal vprežni voz. Mati je sedla nanj in se sključila v dve gubi, roke je skrila pod predpasnik. Lukec je dobil mesto

poleg voznika. Tičnik je postavil na kolena in ga objemal z obema rokama.

»Hi!«

Konja sta potegnili. Voz je zaroptal po klancu in zapustil vas. Prišli so na cesto, ki se je bela vila v daljavo. Mimo so bežala polja, vrtovi in hiše. Ljudje so pravkar vstajali, se pretegovali na pragih in zehali.

Voz je ropotal skozi trg, skozi vasi. Zvonovi so peli, ljudje so odhajali na delo. Ob cesti so se že igrali otroci. Meglica se je dvignila, sonce je posijalo po vsej dolini.

Vse se je treslo — voz, Lukčeva kolena in škorec v kletki. Deček skoraj ni čutil tega. Tisti dan se mu je zdelo vse novo. Tesnoba slovesa ga je bila popustila. Zdelo se mu je, da sanja. Dobil je perutnice in leti v daljni svet.

»Pravljice sem pozabil,« se je nenadoma spomnil in se ozrl po materi.

»V tvojem kovčku so,« je dejala mati. »Ali bomo zamudili vlak?« je vprašala voznika.

»Ne,« je odgovoril voznik in švrknil po konjih. »Hi!«

Šlo je naglo. Pred vozom se je odpiral ovinek.

»Lukec, ozri se, če hočeš še enkrat videti našo vas in dolino,« se je oglasila mati.

Lukec se je ozrl. V daljavi je na pobočju stala vas. Na samoti blizu nje se je odražalo nekaj sivega. Koča. Vedno bolj se je odmikala očem. Odmikala se je tudi Vipavska dolina s svojimi sončnimi pobočji, hišami in vrtovi. . .

Marjeta je z rokami objemala kolena. Z neko pobožnostjo in ljubeznijo je gledala v daljavo. Kaj je razmišljala? Kaj je čutila? Svet je velik, a domovina je samo ena, samo ena. . .

Voz je izginil za ovinkom in se spuščal med gostim drevjem v tesnac dveh bregov. Vipavska dolina se je skrila očem. . .

Za vedno?